

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษา
หมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก

ANALYSIS OF COSTS AND RETURNS FROM FLOWERS AND
GARDEN TREES BUSINESS : A CASE STUDY OF FLOWERS
AND GARDEN TREES VILLAGE KLONG 15,
ONGKHARAK DISTRICT, NAKHON NAYOK PROVINCE

ดวงกมล เพ็ชรชะ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษา
หมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก

ดวงกมล เพ็ชรชะ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ :

กรณีศึกษา หมู่บ้าน ไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์

จ.นครนายก

Analysis of Costs and Returns from Flowers and Garden Trees

Business: A Case Study of Flowers and Garden Trees Village

Klong 15, Ongkharak District, Nakorn Nayok Province

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวดวงกมล เพ็ชรชะ

วิชาเอก

การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์, บช.ม.

ปีการศึกษา

2555

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

ลลิตา อม

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลลิตา อม, Ph.D.)

อม

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลี จตุรัส, บช.ม.)

Am

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์, บช.ม.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร, D.B.A.)

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษา หมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวดวงกมล เพ็ชรชะ
วิชาเอก	การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์, บข.ม.
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน รวมทั้งจุดคุ้มทุนของการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรที่ทำการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับชนิดคลุมดินเพื่อจำหน่ายในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากบัญชีรับจ่าย ตั้งแต่ มกราคมถึงธันวาคม 2555 ของธุรกิจขนาดเล็กจำนวน 1 แห่ง และธุรกิจขนาดกลางจำนวน 1 แห่ง

ผลการศึกษาพบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีสัดส่วนรายได้จากการขายต้นขาไก่มากที่สุดคือ ร้อยละ 23.66 รองลงมาเป็นรายได้จากการขายต้นแดงสิงคโปร์ร้อยละ 20.29 ต้นเทียนทอง ร้อยละ 18.54 ตามลำดับ ธุรกิจขนาดกลาง มีสัดส่วนรายได้จากการขายต้นผักโขมมากที่สุด คือ ร้อยละ 16.98 รองลงมาเป็นรายได้จากการขายต้นเทียนทองร้อยละ 14.85 ต้นหุปลาช่อนร้อยละ 12.86 ตามลำดับ ต้นชาดัดและต้นฤๅษีผสมมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดของทั้งธุรกิจขนาดเล็กและธุรกิจขนาดกลางคือ ธุรกิจขนาดเล็ก ต้นชาดัดและต้นฤๅษีผสมให้อัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดคือ ร้อยละ 77.50 รองลงมาคือ ต้นเทียนทองและต้นขาไก่มีอัตรากำไรขั้นต้น ร้อยละ 76.50 ต้นหลิวมีอัตรากำไรขั้นต้น ร้อยละ 75.50 ตามลำดับ และธุรกิจขนาดกลางต้นชาดัดและต้นฤๅษีผสมให้อัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดคือ ร้อยละ 74.50 รองลงมาคือ ต้นขาไก่และต้นเทียนทองมีอัตรากำไรขั้นต้น ร้อยละ 73.50 ต้นคุณนายต้นสายและต้นหัวใจม่วงมีอัตรากำไรขั้นต้น ร้อยละ 73.00 ตามลำดับ จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็กคือต้องผลิตและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับจำนวน 11,498 ต้นจึงจะคุ้มทุน และจุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดกลางคือต้องผลิตและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับจำนวน 38,075 ต้น จึงจะคุ้มทุน

คำสำคัญ : ต้นทุนและผลตอบแทน ไม้ดอกไม้ประดับ

Independent Study Title	Analysis of Costs and Returns from Flowers and Garden Trees Business: A Case Study of Flowers and Garden Trees Village Klong 15, Ongkharak District, Nakorn Nayok Province
Name-Surname	Miss Duangkamon Phetcha
Major Subject	Accounting
Independent Study Advisor	Assistant Professor Kusuma Dampitakse, M.Acc.
Academic Year	2012

ABSTRACT

The individual study was carried out to analyze the costs and returns as well as the breakeven point in sales volume of the small and medium-sized businesses on flowers and plants at the Garden Trees Village Klong 15, Ongkharak District, Nakorn Nayok Province. The samples used in the study were the growers who planted the flowers and plants as the cover crops for sale at the Garden Trees Village Klong 15. The analysis of data were done through the investigation of the account entries of one small-sized and one medium-sized businesses during January to December 2012.

The results of study demonstrated that the small-sized business earned the highest income from the sale of the flame flowers (23.66%), next below were from the caricature plants (20.29%), and the golden dewdrop plants (18.54%) respectively. The medium-sized business earned the highest income from the sale of the amaranth plants (16.98%), next below were from the golden dew drop plants (14.85%), and the copper leaf plants (12.86%) respectively. The carmona retusa and the coleus plants made the highest gross profit to both small-sized and medium-sized businesses. The carmona retusa and the coleus plants made the highest gross profit to the small-sized business at 77.50%, next below, the golden dewdrop plants and the flame flowers made the gross profit at 76.50%, and the false heather plants made the gross profit at 75.50% respectively. The carmona retusa and the coleus plants made the highest gross profit to the medium-sized business at 74.50%, next below, the flame flowers and the golden dewdrop plants made the gross profit at 73.50%, while the purslane and the purple heart plants made the gross profit at 73.00% respectively. The break-even point in sales volume of the small-sized business was the production and sales of 11,498 flowers and plants, while the break-even point in sales volume of the medium-sized business was the production and sales of 38,075 flowers and plants.

Keywords: costs and returns, flowers and garden trees

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ตูลยาเดชานนท์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลี จตุรัส กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นและความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ควรปรับปรุง เพื่อให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนหนังสือ ตำรา และบทความต่าง ๆ ที่ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่และครอบครัวทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุน การศึกษามาโดยตลอด

คุณค่าอันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบุชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ถ้าการค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีข้อบกพร่องใด ๆ ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ดวงกมล เพ็ชรชะ



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหมูบ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15.....	5
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับไม้ดอกไม้ประดับ.....	6
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน.....	9
2.4 ทฤษฎีผลตอบแทน.....	10
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	18
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	19
3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจขนาดเล็ก.....	20
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจขนาดกลาง.....	24
4.3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.4 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็ก.....	31
4.5 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดกลาง.....	34
5. สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	39
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	39
5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	40
5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	41
บรรณานุกรม.....	42
ประวัติผู้เขียน.....	43



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ตารางแสดงระยะเวลาในการเจริญเติบโตของไม้ดอกไม้ประดับ.....	2
1.2 ตารางแสดงขนาดเนื้อที่ในการทำการเกษตร	3
3.1 ตารางแสดงจำนวนเกษตรกรที่เพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเพื่อจำหน่าย.....	19
4.1 สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็ก.....	21
4.2 ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็ก.....	22
4.3 ตารางป็นส่วนค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยของธุรกิจขนาดเล็ก.....	24
4.4 ต้นทุนในการเพาะพันธุ์ต้นไม้แต่ละชนิดในธุรกิจขนาดเล็ก.....	24
4.5 อัตรากำไรขั้นต้นของธุรกิจขนาดเล็ก.....	25
4.6 สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดกลาง.....	25
4.7 ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดกลาง.....	27
4.8 ตารางป็นส่วนค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยของธุรกิจขนาดกลาง.....	29
4.9 ต้นทุนในการเพาะพันธุ์ต้นไม้แต่ละชนิดในธุรกิจขนาดกลาง.....	30
4.10 อัตรากำไรขั้นต้นของธุรกิจขนาดกลาง.....	31
4.11 แสดงต้นทุนคงที่ของธุรกิจขนาดเล็ก.....	32
4.12 แสดงค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก.....	33
4.13 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก (ไม่รวมวัตถุดิบ).....	33
4.14 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก.....	33
4.15 จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็ก.....	34
4.16 แสดงต้นทุนคงที่ของธุรกิจขนาดกลาง.....	35
4.17 แสดงค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของธุรกิจขนาดกลาง.....	36
4.18 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดกลาง (ไม่รวมวัตถุดิบ).....	36
4.19 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดกลาง.....	37
4.20 จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดกลาง.....	37

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2.1 แสดงเส้นต้นทุนคงที่รวม	9
2.2 แสดงเส้นต้นทุนผันแปรรวม	9



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 ตั้งอยู่ที่ ตำบลบางปลาจืด รวมไปถึงตำบลคลองใหญ่ อำเภอกอครี จังหวัดนครนายก เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยว ตามโครงการ Unseen Thailand ในมุมมองใหม่ของวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณี และเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของจังหวัดนครนายก โดยเป็นเส้นทางแห่งความสุข เพราะตลอดเส้นทางที่ยาวกว่า 8 กิโลเมตร รวมเนื้อที่กว่า 600 ไร่ นี้ คือแหล่งเพาะพันธุ์พืช ไม้ดอกไม้ประดับ พืชสมุนไพร พืชสวนครัว สวนไม้มงคล สวนไม้หอม หลากหลายชนิด และมีจำนวนครอบครัวเกษตรกรที่ประกอบอาชีพในด้านนี้กว่า 200 ครอบครัว แบ่งออกเป็น ครอบครัวเกษตรกรที่จำหน่ายอุปกรณ์การเกษตร ครอบครัวเกษตรกรที่เป็นเสมือนพ่อค้าคนกลางคือรับไม้ดอกไม้ประดับจากแหล่งผลิตอื่นมาจำหน่าย และครอบครัวเกษตรกรที่เพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเพื่อจำหน่ายเอง

จำนวนครัวเรือนในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ

ตำบลคลองใหญ่ มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,252 ครัวเรือน ประกอบอาชีพเกษตรกรจำนวน 212 ครัวเรือน แบ่งเป็นครัวเรือนที่จำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 94 ครัวเรือน มีจำนวนพื้นที่ทั้งหมดในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ 369 ไร่

ตำบลบางปลาจืด มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,238 ครัวเรือน ประกอบอาชีพเกษตรกรจำนวน 237 ครัวเรือน แบ่งเป็นครัวเรือนที่จำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 120 ครัวเรือน มีจำนวนพื้นที่ทั้งหมดในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ 360 ไร่

ในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ขนาดของถุงที่ทำการเพาะชำกึ่ง คือ ขนาด 3×6 นิ้ว และมีระยะเวลาในการเจริญเติบโตที่ต่างกัน ดังจะให้ได้ตามตารางเป็นช่วงระยะเวลาที่รากจะออกจะต้องอบต้นไม้วางในฝ้ายงเพื่อรักษาความชื้นในการออกรากของพืช หลังจากนั้นต้องใช้เวลาให้ต้นไม้อยู่ในร่มไม่ให้โดนแดด เพราะต้นไม้มันยังไม่แข็งแรง โดยการใส่สแลน (Slan) กางกันแดดให้กับต้นไม้มันใช้ระยะเวลาประมาณ 1 อาทิตย์หลังจากนั้นนำฝ้ายงออกให้ต้นไม้มันได้รับแดดและใส่ปุ๋ยสูตร 21-0-0 หรือ 16-16-16 เพื่อบำรุงต้นไม้มันให้สวยงาม

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงระยะเวลาในการเจริญเติบโตของไม้ดอกไม้ประดับ

ชื่อไม้ดอกไม้ประดับ	ระยะเวลา		รวม ระยะเวลา	ราคาขาย 3 × 6 นิ้ว
	รากออก	บำรุง		
ต้นดาบตะกั่ว	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นหลิว	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นผักโขม	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นคุณนายตื่นสาย	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นแพร์เซียงไฮ้	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นแดงสิงคโปร์	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นผักเป็ดแดง,เขียว	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นหุปลาช่อน	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
หัวใจม่วง	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นฤๅษีผสม	1 สัปดาห์	3 สัปดาห์	1 เดือน	2 บาท
ต้นชาดัด	1 เดือน	1 เดือน	2 เดือน	2 บาท
ต้นเทียนทอง	15 วัน	1 เดือน	45 วัน	2 บาท
ต้นขาไก่	15 วัน	1 เดือน	45 วัน	2 บาท

ที่มา : ศูนย์ OTOP หมู่บ้าน ไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15

ปัจจุบันเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เกิดวิกฤตมากมายที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตการณ์เกิดน้ำท่วม ทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากต่อเกษตรกร อีกทั้งยังเกิดการแข่งขันที่สูง มีผู้ที่เปลี่ยนมาประกอบอาชีพจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับเป็นจำนวนมาก จึงเกิดปัญหาด้านราคาที่ต่ำลงทั้งที่มีต้นทุนในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับที่สูงขึ้น

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกร ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาในเรื่องของต้นทุนและผลตอบแทนของการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเพื่อจำหน่าย และมีองค์ประกอบอะไรบ้างที่มีผลต่อการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ของหมู่บ้าน ไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็ก และขนาดกลาง ในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก
2. เพื่อศึกษาจุดคุ้มทุนจากการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็ก และขนาดกลาง ในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก

1.3 ขอบเขตการวิจัย

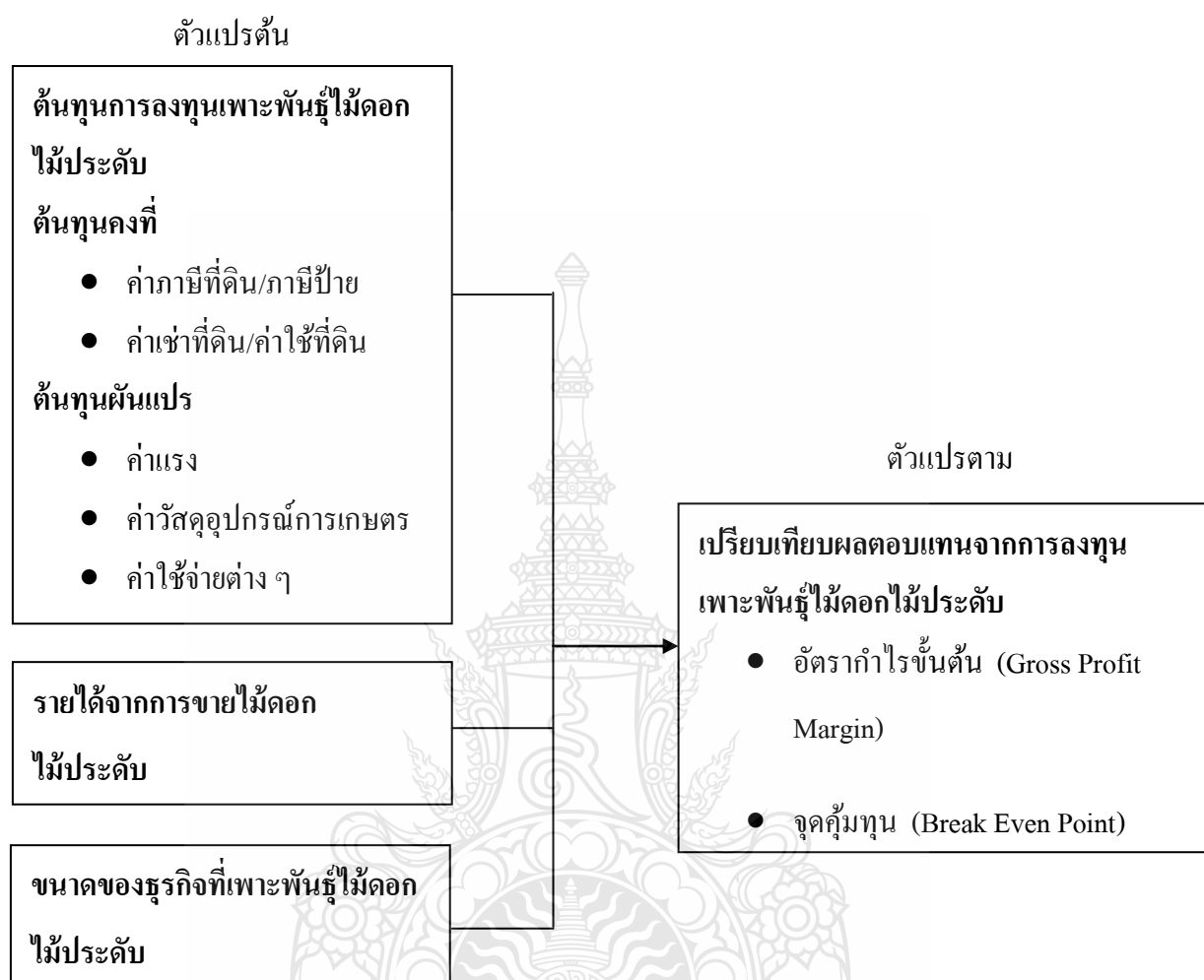
ศึกษาเพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ จากพื้นที่ในการเพาะปลูกขนาดเล็กและขนาดกลาง ในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก โดยพื้นที่การศึกษานั้นมีขนาดเล็ก คือ น้อยกว่า 5 ไร่ (จำนวน 87 ราย) และขนาดกลาง 6-10 ไร่ (จำนวน 16 ราย) เป็นการศึกษาข้อมูลในระยะเวลา 1 ปี ที่ผ่านมา ตั้งแต่ ม.ค.55 - ธ.ค.55

ตารางที่ 1.2 ตารางแสดงขนาดเนื้อที่ในการทำการเกษตร

ลำดับ	ตำบล	ขนาดเนื้อที่ทำการเกษตร	
		น้อยกว่า 5 ไร่	6-10 ไร่
1	คลองใหญ่	42	8
2	ชุมพล	45	3
3	ทรายมูล	18	12
4	บางปลากด	45	8
5	บางลูกเสือ	21	5
6	บางสมบูน	24	9
7	บึงศาล	14	2
8	พระอาจารย์	4	2
9	ศิระกระบือ	11	3
10	องครักษ์	3	1
11	โพธิ์แทน	39	6
รวม 11 ตำบล		266	59

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลเกษตรกรอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทน และจุดคุ้มทุนในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษาหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก” ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้ สรุปประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15
2. ข้อมูลเกี่ยวกับไม้ดอกไม้ประดับ
3. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน
4. แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15

ในเขตพื้นที่ในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก นิยมปลูกต้นสนปฏิพัทธ์ เนื่องจากเป็นไม้เศรษฐกิจประเภทยืนต้น โตเร็ว เพื่อขายเป็นเสาเข็ม ชาวบ้านในแถบคลอง 15 ตำบลบางปลาจอกและตำบลคลองใหญ่จึงมีอาชีพเพาะชำพันธุ์ต้นสนปฏิพัทธ์ขาย เมื่อประมาณปี พ.ศ.2518-2519 ต่อมาเมื่อไม้ดอกไม้ประดับได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปมากขึ้น ก็หันมาเพาะชำไม้ดอกไม้ประดับแทน ไม้ดอกไม้ประดับที่ทำครั้งแรก คือ ต้นเข็ม โดยมีผู้เริ่มทำไม้ดอกไม้ประดับจำหน่ายเป็นคนแรก คือนายบุญ แซ่โศ้ว อยู่บ้านเลขที่ 11 หมู่ที่ 3 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ซึ่งปัจจุบันได้เสียชีวิตไปแล้ว

หลังจากที่ต้นเข็มเป็นที่นิยมในการปลูกเป็นรั้วและจัดสวน และต่อมาต้นเข็มถึงจุดอิ่มตัวก็มีไม้ดอกไม้ประดับประเภทอื่น ๆ ได้รับความนิยมนั้น คือ บอนและว่านประเภทต่าง ๆ โดยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของตลาด หลังจากนั้นเมื่อประมาณปี 2524-2525 มีไม้ดอกไม้ประดับหลายชนิดได้รับความสนใจจากตลาด และผู้นิยมในไม้ดอกไม้ประดับ คือ โกศลง ฟองฟ้า ขบา โมก หลิว ไทรทอง ผกากรอง หูปลาช่อน ฯลฯ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามตลาดเป็นสำคัญจนถึงปัจจุบันมีไม้ดอกไม้ประดับหลากหลายชนิดที่เป็นที่นิยม เช่น

1. ไม้คลุมดิน เช่น ผักเป็ดแดง ผักเป็ดเขียว หลิว ผักโขมแดง กาบหอยแครง แพร่เขียงไ้ ผกากรอง
2. ไม้จัดสวน เช่น พืชตระกูลปาล์มชนิดต่าง ๆ ปลง สน ข่อย อโศกอินเดีย ตะโก อากาเว่ ฯลฯ
3. ไม้ดอกล้มลุก เช่น หงอนไก่ ดาวเรือง บานชื่น พิทูเนีย เบญจมาศ ฯลฯ

ปัจจุบันหมูบ้านไม้ดอกไม้ประดับมีจำนวนเกษตรกรจำนวน 449 ราย แบ่งเป็น เกษตรกรที่จำหน่ายอุปกรณ์การเกษตร จำนวน 62 ราย เกษตรกรที่เป็นเสมือนพ่อค้าคนกลางคือรับไม้ดอกไม้ประดับจากแหล่งผลิตอื่นมาจำหน่าย จำนวน 303 ราย และ เกษตรกรที่เพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเพื่อจำหน่ายเอง จำนวน 84 ราย

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับไม้ดอกไม้ประดับ

ความหมายของไม้ดอกไม้ประดับ และการจำแนกประเภท

สมเพียร เกษมทรัพย์ (2549) ได้กล่าวว่า ไม้ดอกไม้ประดับ หมายถึง ไม้ดอกไม้ประดับที่นำมาใช้ในการประดับตกแต่งสวน หรือสถานที่ต่าง ๆ โดยไม้ดอกไม้ (Flowering plant) หมายถึง พรรณไม้ที่ออกดอกมีสีสดใสสวยงาม หรือมีกลิ่นหอม อาจจำแนกไม้ดอกไม้ได้เป็น 2 วิธี คือ วิธีแรกเป็นการจำแนกตามลักษณะของพรรณไม้ และวิธีที่ 2 เป็นการจำแนกตามประโยชน์ใช้สอย

การจำแนกตามลักษณะของพรรณไม้

แบ่งออกเป็น ไม้ดอกไม้ที่เป็นไม้ล้มลุก ไม้ดอกไม้ที่เป็นไม้พุ่ม ไม้ดอกไม้ที่เป็นไม้เถาหรือไม้เลื้อย ไม้ดอกไม้ที่เป็นไม้ต้นหรือไม้ใหญ่ยืนต้น

1. ไม้ดอกไม้ที่เป็นไม้ล้มลุก (Flowering herb)

หมายถึง ไม้ดอกไม้ประเภทที่มีวงจรชีวิตสั้น ส่วนใหญ่เมื่อเกิดมาแล้ว จะเจริญเติบโตให้ดอกจนครบวงจรชีวิต แล้วตายภายในฤดูเดียวหรือปีเดียว จัดเป็นไม้ดอกไม้ฤดูเดียว เป็นไม้ดอกไม้ที่นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับมากที่สุด เพราะปลูกและตกแต่งได้ง่าย มีการเจริญเติบโตเร็ว นอกจากไม้ดอกล้มลุกที่มีอายุปีเดียวแล้ว มีไม้ดอกล้มลุกบางชนิด ที่มีอายุมากกว่า 1 ปี ซึ่งจัดเป็นไม้ดอกล้มลุกสองฤดู หรือไม้ดอกล้มลุกหลายฤดู

ไม้ดอกล้มลุกที่เป็นไม้ดอกไม้ฤดูเดียวจะมีอายุสั้นมาก นับจากวันที่เริ่มเพาะเมล็ด จนถึงออกดอกใช้เวลาเพียง 60-120 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของไม้ดอกไม้ จากนั้น จะออกดอกสวยงามอยู่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง คือ ประมาณ 30-60 วัน แล้วก็เริ่มเหี่ยว ร่วงโรยไป โดยมีเมล็ดเกิดขึ้นภายในดอก ซึ่งเมื่อเมล็ดแก่จัด ก็สามารถนำไปปลูกให้เป็นไม้ดอกไม้รุ่นใหม่ได้

ส่วนไม้ดอกที่มีอายุอยู่ได้นานหลายปี เช่น เวอร์บีนา แพรเซียงไฮ้ ผกากรอง สร้อยทอง พยับหมอก บานเช้า บานบุรี กระจุมทอง แพงพวย ไม่จำเป็นต้องปลูกลงใหม่ทดแทน เพียงแต่ตัดแต่งกิ่งที่แห้งเหี่ยว กิ่งแก่ และกิ่งที่เป็น โรครอกออก พร้อมทั้งตัดแต่งต้นให้สั้นลง ตลอดจนปรับปรุงดิน ใส่ปุ๋ยเพิ่มเติม เพื่อให้ต้นเก่าแตกกิ่งก้าน และออกดอกชุดใหม่ที่สวยงามต่อไป การตัดแต่งกิ่งแต่งต้นนี้จะกระทำต่อเนื่องไป จนกว่าต้นจะทรุดโทรม และแก่ตายไปในที่สุด

2. ไม้ดอกที่เป็นไม้พุ่ม (Flowering shrub)

หมายถึง ไม้ดอกที่มีเนื้อไม้แข็ง ลำต้นตั้งตรงเป็นอิสระได้โดยไม่ต้องอาศัยต้นไม้อื่นหรือวัสดุอื่น ยึดเหนี่ยวพาดพิง มีอายุอยู่ได้นานหลายปี มีความสูงไม่มากนัก และมีการแตกกิ่งก้าน ไม้สูงจากพื้นดิน เช่น เจ็ม พุดลาโง คริสต์มาส ชบา ชวนชม ดอนญ่า พยับหมอก ราชวดี และยี่เข่ง

3. ไม้ดอกที่เป็นไม้เถา หรือ ไม้เลื้อย (Flowering climber)

หมายถึง ไม้ดอกที่ไม่สามารถทรงตัวอยู่ได้ด้วยตนเอง จำเป็นต้องอาศัยยึดเหนี่ยวพาดพิงต้นไม้อื่นหรือวัสดุอื่น ในการทรงตัว หากไม่มีสิ่งใดให้พาดพิง ก็จะเลื้อยไปตามพื้นดิน เช่น เล็บมีอนาง กระจีตเถา ชำมะนาด อัญชัน กุมาริกา ถ้ามีอายุอยู่ได้หลายปี เราเรียกไม้ดอกดังกล่าวนี้ว่า ไม้เถาขึ้นต้น แต่ถ้าเป็นไม้เถาที่มีอายุสั้น มีลักษณะล้มลุก เช่น รกฟ้า ผักบุ้งฝรั่ง เรียกว่า ไม้เถาล้มลุก

4. ไม้ดอกที่เป็นไม้ต้นหรือไม้ใหญ่ยืนต้น (Flowering tree)

หมายถึง ไม้ดอกที่มีเนื้อไม้แข็ง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นใหญ่กว่าไม้พุ่ม และมีความสูงเกิน ๖ เมตร สามารถทรงตัวอยู่ได้ด้วยตนเอง มีอายุอยู่ได้นานปี เช่น เสลา ตะแบก อินทนิล นนทรี พิกุล ฝ้ายคำ ทองกวาว จามจุรี ประดู่ ประดู่แดง ราชพฤกษ์ ชัยพฤกษ์ กัลปพฤกษ์ แคนแสด รัตมา แคนฝรั่ง โสภอินเดียด ปีบ เหลืองอินเดีย และหางนกยูงฝรั่ง

การจำแนกตามประโยชน์ใช้สอย

เนื่องจากไม้ดอกมีอยู่มากมายหลายพันชนิด แต่ละชนิดมีประโยชน์ใช้สอยต่างกัน เพื่อความสะดวก และความคุ้มค่าในการนำไปตกแต่ง จึงมีการจำแนกประเภทไม้ดอกตามประโยชน์ใช้สอยดังนี้

1. ไม้ตัดดอก (Cut flower plant)

หมายถึง ไม้ดอกที่ปลูก ณ สถานที่ที่มีภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพแวดล้อม เช่น สายลม แสงแดด อุณหภูมิ ดิน น้ำ ความชื้นสัมพัทธ์ การคมนาคม และระยะทางที่เหมาะสม เพื่อตัดเฉพาะส่วนดอกหรือช่อดอก ไปใช้ประโยชน์ หรือจำหน่าย เช่น แกลดิโอลัส เบญจมาศ เขอร์บีรา หน้าวัว กุหลาบ ดาวเรือง คาร์เนชัน และบัวหลวง ไม้ดอกดังกล่าวนี้ จะถูกตัดออกจากต้น ไปใช้ประโยชน์พร้อมทั้งก้านดอกด้วย ทั้งนี้เพราะก้านดอกเป็นแหล่งสะสมอาหาร เมื่อดอกถูกตัดจากต้นเพื่อนำไปปักแจกัน

หรือจัดกระเช้า อาหารที่เก็บสะสมไว้ที่ก้านดอกจะถูกนำมาใช้ ช่วยให้ดอกไม้มีอายุการใช้งานยาวนานขึ้น ดังนั้นคุณลักษณะสำคัญของไม้ตัดดอก นอกจากดอกจะต้องสวยสดแล้ว ก้านดอกก็ต้องใหญ่ ยาว และแข็งแรง แต่ไม่เกาะกะแก้ง่าม บรรจุหีบห่อได้ง่าย ขนส่งสะดวก มีน้ำหนักไม่มากนัก และเก็บรักษาได้นาน

ยังมีไม้ดอกอีกหลายชนิดที่มีก้านดอกสั้น ก้านดอกกลางและเปราะหักง่าย แต่ดอกสวยหรือมีกลิ่นหอม อายุการใช้งานทนนาน สามารถใช้ประโยชน์ได้ดีในวิถีชีวิตของคนไทย โดยการนำเฉพาะส่วนดอกไปร้อยมาลัย ทำอุบะ จัดพานพุ่ม หรือนำไปจัดแจกัน โดยใช้ก้านเทียมแทน เช่น รักมะลิ พุด จำปี จำปา แวนดาโจกิม บานไม่รู้โรย

2. ไม้ดอกกระถาง (Flowering pot plant)

หมายถึง ไม้ดอกที่ปลูกเลี้ยงในกระถางตั้งแต่เริ่มเพาะเมล็ดหรือย้ายต้นกล้า โดยการเปลี่ยนกระถาง ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็นลำดับ ให้เหมาะสมกับความสูงและการเจริญเติบโตของต้น เมื่อออกดอก จะนำไปใช้ประโยชน์ในการประดับทั้งต้นทั้งดอก พร้อมทั้งกระถาง ทำให้อายุการใช้งานทนนานกว่าไม้ตัดดอก เช่น บีโกเนีย แพนซี แอฟริกันไวโอเลต กลีอกซิเนีย อิมเพเซียน พิทูเนีย

ไม้ดอกที่นำมาปลูกเป็นไม้กระถางจึงต้องมีทรงพุ่มต้นกะทัดรัด ไม่เกาะกะแก้ง่าม หรือมีต้นสูงใหญ่ เกินกว่าที่จะนำมาปลูกเลี้ยงได้ในกระถางขนาดเล็กพอสมควร ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการขนย้าย ที่สำคัญคือ ควรจะออกดอกบานพร้อมเพรียงกันเกือบทั้งต้น เพื่อความสวยงามในการใช้ประดับ ปัจจุบัน วิทยาการเจริญก้าวหน้าอย่างมาก มนุษย์สามารถปลูกเลี้ยงไม้ดอกหลาย ๆ ชนิด แม้จะมีขนาดต้นสูงใหญ่ ในกระถางขนาดเล็ก โดยการใช้สารเคมีที่เรียกว่า สารชะลอการเจริญเติบโต ราดหรือพ่น เพื่อให้ไม้ดอกเหล่านั้น มีขนาดต้นเตี้ยลงตามความต้องการ ตลอดจนใช้เทคนิคบางประการในระหว่างการปลูกเลี้ยง เพื่อบังคับให้ไม้ดอกออกดอกพร้อมเพรียงกันทั้งต้นได้ โดยคงจำนวน ขนาด และสี ตลอดจนความสวยงามของดอก ให้ใกล้เคียงกับของเดิมทุกประการ

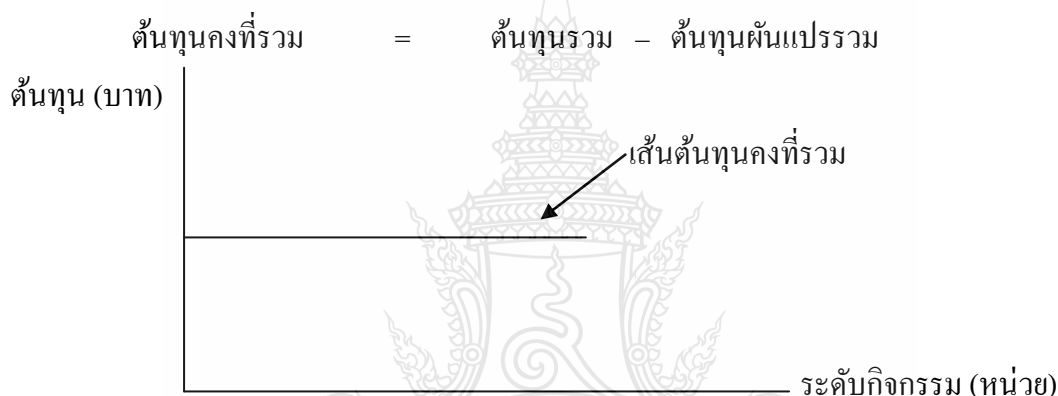
3. ไม้ดอกประดับแปลง (Bedding plant)

หมายถึง ไม้ดอกที่ปลูกลงแปลง ณ บริเวณที่ต้องการปลูกตกแต่ง เพื่อประดับบ้านเรือน อาคารสถานที่ ตลอดจนสวนสาธารณะ โดยไม้ตัดดอกหรือส่วนใดส่วนหนึ่งไปใช้ประโยชน์ แต่ปล่อยให้ดอกบานสะพรั่งสวยงาม ติดอยู่กับต้นภายในแปลงปลูก เพื่อประโยชน์ในการประดับจนกว่าจะร่วงโรยไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

ศรีสุดา ธีระกาญจน์ (2549) ได้กล่าวว่า ต้นทุน (Costs) คือ รายจ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการซึ่งอาจจ่ายเป็นเงินสด สินทรัพย์อื่น หนี้สิน หรือการให้บริการ หรือการก่อหนี้ ทั้งนี้รวมถึงผลขาดทุนที่วัดค่าเป็นตัวเงินได้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ

ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) คือ ต้นทุนที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระดับการเปลี่ยนแปลงของระดับกิจกรรมไม่ว่ากิจกรรมจะมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง ต้นทุนที่เกิดขึ้นก็จะเท่าเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร ค่าภาษีที่ดิน/ภาษีป้าย ค่าเช่าที่ดิน/ค่าใช้ที่ดิน ต้นทุนเหล่านี้ล้วนเป็นต้นทุนคงที่ เพราะในแต่ละงวดไม่ว่าจะมีการผลิตสินค้ามากน้อยเพียงใด ต้นทุนเหล่านี้ก็จะมีจำนวนเท่าเดิม



ภาพที่ 2.1 แสดงเส้นต้นทุนคงที่รวม

ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) คือ ต้นทุนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระดับกิจกรรม เมื่อระดับกิจกรรมเพิ่มขึ้นต้นทุนก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และเมื่อกิจกรรมลดลงต้นทุนก็จะลดลงตามไปด้วย เช่น ค่าวัสดุอุปกรณ์การเกษตร ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

$$\text{ต้นทุนผันแปรรวม} = \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย} \times \text{ระดับกิจกรรม (หน่วย)}$$



ภาพที่ 2.2 แสดงเส้นต้นทุนผันแปรรวม

2.4 ทฤษฎีผลตอบแทน

ดวงสมร อรพินท์ (2552) ได้กล่าวว่า อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) จะใช้ในการวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงานในกิจการ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรต่อยอดขาย และ อัตราส่วนในการทำกำไรต่อเงินลงทุน

อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) คือ อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย

$$\text{อัตรากำไรขั้นต้น (\%)} = \frac{\text{กำไรขั้นต้น}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

อัตราส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นเป็นสัดส่วนเท่าใดเมื่อเทียบกับยอดขายสุทธิ ถ้าอัตรากำไรขั้นต้นมีค่าสูง หมายถึง กิจการมีความสามารถในการดำเนินกิจการจนทำให้กำไรขั้นต้นมีค่าสูงกว่ายอดขายสุทธิ หรือกิจการอาจมีต้นทุนขายที่ต่ำ

นภาพร บุศยสุนทร (2555) ได้กล่าวว่า **จุดคุ้มทุน (Break Even Point)** คือ ระดับการขายที่ทำให้กำไรเท่ากับศูนย์ หรือรายได้เท่ากับค่าใช้จ่าย หรือกำไรส่วนเกินเท่ากับต้นทุนคงที่ อาจกล่าวได้ว่า เมื่อกิจการสามารถขายสินค้าจนถึงระดับจุดคุ้มทุนแล้วกำไรส่วนเกินของจำนวนขายที่เกินจุดคุ้มทุน คือ กำไรจากการดำเนินงานของกิจการนั่นเอง

$$\text{จุดคุ้มทุน (หน่วยขายที่คุ้มทุน)} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{ราคาขายต่อหน่วย} - \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย}}$$

$$\text{จุดคุ้มทุน (ยอดขายที่คุ้มทุน)} = \text{หน่วยขายที่คุ้มทุน} \times \text{ราคาขายต่อหน่วย}$$

หรือ

$$\text{จุดคุ้มทุน (ยอดขายที่คุ้มทุน)} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{อัตรากำไรส่วนเกิน}}$$

จะเห็นว่า การวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนเป็นการวางแผนการทำกำไรจากการดำเนินงานของธุรกิจโดยมองที่ราคาขาย ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร หากต้องการให้มีจุดคุ้มทุนที่ต่ำลง เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไรก็สามารถทำได้โดยเพิ่มราคาขาย หรือลดต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ลง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนจะใช้ในการวางแผนระยะสั้น ๆ เช่น ต่อเดือนหรือต่อปี

การหาจุดคุ้มทุนเมื่อขายสินค้าหลายชนิด (Sale Mix)

เสนาะ ดียาว (2547) ได้กล่าวว่า การหาจุดคุ้มทุนสำหรับการขายสินค้าหลายชนิดสามารถแยกได้ว่า สินค้าแต่ละชนิดมีต้นทุนคงที่ที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนเท่าไร ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วธุรกิจส่วนตัวขายสินค้ามากกว่า 1 ชนิด สินค้าแต่ละชนิดขายในราคาแตกต่างกัน กำไรส่วนเกินก็ไม่เท่ากันแต่ต้องอาศัยต้นทุนคงที่ร่วมกัน หรือไม่อาจแบ่งแยกได้ว่าสินค้าแต่ละอย่างมีต้นทุนคงที่ที่เกิดขึ้นเท่าไร เช่น

ในกรณีที่เป็ผลิถภณัร่วร หรือเป็ผลิถภณัร่วรอาศัยอุปกรณักรขายร่วรกันเป็ต้น การหาจุดค้มทุน หรือการวางแผนกำไรจะต้งค้านวณร่วรกัน

สิ่งทีควรทราบในกรณีที่ขายสินค้าหลายชนิดร่วรกันก็ค้ือ อัตราส่วนหรือส่วนผสมของการขาย (sales mix) ของสินค้าแต่ละชนิดทีขายด้วยกันหรือขายควบกันนี้มักมีอัตราทีค่อนข้างคงที่หรือเปลี่ยนแปลงยาก เพราะลักษณะของการใช้สินค้าแต่ละชนิดจะมีอยู่บ้างสำหรับสินค้าบางชนิดเท่านั้น ซึ่งก็มีเพียงไม่กี่ชนิด ดังนั้นอัตราส่วนของการขายสินค้าทีขายร่วรกันจึงผันแปรไปกับขนาดของการใช้ด้วย จึงเห็นได้ชัดว่าสินค้าบางชนิดขายได้น้อย การทีจะพยายามขายสินค้าบางชนิดให้มากขึ้นจึงทำได้ยาก

กำไรทีเกิดจากการขายสินค้าหลายชนิดจะขึ้นอยู่กัสัดส่วนของการขาย และขนาดของกำไรส่วนเกินของผลิถภณัร่วรแต่ละชนิด การเพิ่มหรือลดของกำไรรวมมักเกิดจากอิทธิพลของสินค้ารายการทีขายได้กำไรส่วนเกินมาก การทีจะได้กำไรมากจะต้งอาศัยอัตราส่วนของการขายมากกว่าทีจะเน้นถึงราคาขาย ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่หรือจ้านวนหน่วยสินค้าทีขาย

ตัวอย่าง บริษัทน้ำทิพย์ จำกัด ขายสินค้า 3 ชนิด มีข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนราคาขายและจ้านวนหน่วยขายเมื่อปีทีแล้วดังนี้

สินค้า	จ้านวนขาย	ราคาขาย/หน่วย	ต้นทุนผันแปร/หน่วย	ต้นทุนคงที่
ก	20,000	30	15	} 420,000
ข	10,000	30	20	
ค	40,000	30	25	

สมมติว่าในปีต่อไปไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับต้นทุนราคาขายและสัดส่วนของการขายสินค้าแต่ละชนิด ให้หาจุดค้มทุนว่าต้งขายสินค้าแต่ละชนิดเป็จ้านวนเท่าไร

หลักการในการหาจุดค้มทุนก็คงใช้เกณฑ์เดียวกันแต่ต้งหาส่วนของการขายสินค้าแต่ละชนิดโดยมีหลักการง่าย ๆ ดังนี้

- หาอัตราส่วนของการขาย (sales mix) ของสินค้าแต่ละชนิดในที่นี้ ค้ือ

$$ก : ข : ค = 2 : 1 : 4$$

- หากำไรส่วนเกินต่อ sales mix ดังนี้

$$\text{กำไรส่วนเกินของ ก.} \quad 30 - 15 = 15 \times 2 = 30$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของ ข.} \quad 30 - 20 = 10 \times 1 = 10$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของ ค.} \quad 30 - 25 = 5 \times 4 = 20$$

$$\text{รวม} \quad \underline{60}$$

3. หาจุดคุ้มทุนต่อ sales mix คือ

$$\text{จุดคุ้มทุน} = \frac{420,000}{60} = 7,000$$

หาจำนวนสินค้าแต่ละชนิดที่ขายตามสัดส่วนของการขายดังนี้

$$\text{สินค้า ก. } 7,000 \times 2 = 14,000 \text{ หน่วย}$$

$$\text{สินค้า ข. } 7,000 \times 1 = 7,000 \text{ หน่วย}$$

$$\text{สินค้า ค. } 7,000 \times 4 = 28,000 \text{ หน่วย}$$

สมมติว่าในปีต่อไปสามารถเปลี่ยนจำนวนสินค้าแต่ละชนิดที่ขายเป็น ก. 30,000 หน่วย

ข. 10,000 หน่วย และ ค. 30,000 หน่วย กำไรรวมจะเพิ่มขึ้นเท่าไร

ถ้าขายเท่าเดิมกำไรจะเป็นดังนี้

$$\text{กำไรส่วนเกิน ก. } 20,000 \times 15 = 300,000$$

$$\text{ข. } 10,000 \times 10 = 100,000$$

$$\text{ค. } 40,000 \times 5 = 200,000$$

$$600,000$$

$$\text{ต้นทุนคงที่} \quad \underline{420,000}$$

$$\text{กำไรรวม} \quad \underline{180,000}$$

ยอดขายใหม่กำไรจะเป็นดังนี้

$$\text{กำไรส่วนรวม ก. } 30,000 \times 15 = 450,000$$

$$\text{ข. } 10,000 \times 10 = 100,000$$

$$\text{ค. } 30,000 \times 5 = 150,000$$

$$700,000$$

$$\text{ต้นทุนคงที่} \quad \underline{420,000}$$

$$\text{กำไรรวม} \quad \underline{280,000}$$

$$\therefore \text{กำไรเพิ่มขึ้น} \quad \underline{100,000}$$

กำไรที่เพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงรายการสินค้าที่มีกำไรส่วนเกินน้อย (ค) ไปยังรายการสินค้าที่มีกำไรส่วนเกินมาก (ก) ดังนี้

ขาย ก. เพิ่มขึ้น 10,000 หน่วยกำไรเพิ่มขึ้น 150,000 บาท

ขาย ข. เพิ่มขึ้น 10,000 หน่วยกำไรลดลง 50,000 บาท

\therefore กำไรเพิ่มขึ้น 100,000 บาท

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุกฤษฏ์ พงษ์วานิชอนันต์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องต้นทุน และผลตอบแทน การผลิตอ้อยโรงงาน ตำบลคอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ปีการเพาะปลูก 2550/2551 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิต และการตลาดของอ้อย ของเกษตรกรที่ลงทุนในการเพาะปลูกอ้อยโรงงาน ในจังหวัดกาญจนบุรี 2.) วิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนต่อการลงทุนในการผลิตอ้อยของเกษตรกร

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลด้านต้นทุน และรายได้จากการผลิตอ้อยรวมทั้งปีพบว่า ต้นทุนการเพาะปลูกอ้อย เฉลี่ยต่อไร่ของเกษตรกรรายใหญ่มีต้นทุนผันแปรรวมเฉลี่ย 3,527 บาทต่อไร่ ต้นทุนคงที่รวมเฉลี่ย 1,147 บาทต่อไร่ และต้นทุนรวมต่อไร่เฉลี่ย 4,674 บาทต่อไร่ ต้นทุนการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อไร่ของเกษตรกรรายเล็กมีต้นทุนผันแปรรวมเฉลี่ย 4,625 บาทต่อไร่ ต้นทุนคงที่รวมเฉลี่ย 477 บาทต่อไร่ และต้นทุนรวมต่อไร่เฉลี่ย 5,003 บาทต่อไร่ โดยเกษตรกรรายเล็กจะมีต้นทุนผันแปรรวมเฉลี่ยต่อไร่ มากกว่าเกษตรกรรายใหญ่ เนื่องจากค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน และค่าขนส่งมีอัตราสูง แต่เกษตรกรรายใหญ่จะมีต้นทุนคงที่มากกว่าเกษตรกรรายเล็ก เนื่องจากมีค่าเสื่อมราคาเครื่องมือ และเครื่องจักรในอัตราสูงกว่า เกษตรกรรายใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 6,203 บาทต่อไร่ เกษตรกรรายเล็กมีรายได้เฉลี่ย เท่ากับ 5,714 บาทต่อไร่ ทั้งนี้จากการศึกษาผลตอบแทนการผลิตอ้อยโรงงานของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรรายใหญ่มีกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 1,529 บาทต่อไร่ และเกษตรกรรายเล็กมีกำไรเฉลี่ย เท่ากับ 611 บาทต่อไร่

อริสรา คงรอด (2553) ได้ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนปลูกพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 2.) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปลูกพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80

ผลการศึกษาพบว่า การปลูกพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 มีต้นทุนรวมเท่ากับ 220,844 บาท/ไร่ มีรายได้จากการขายพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 เท่ากับ 610,584 บาท/ไร่ ทำให้มีกำไรรวมจากการปลูกพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 เท่ากับ 381,774 บาท/ไร่ และเมื่อทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยต่อไร่ต่อเดือนพบว่า ผลผลิตพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 เท่ากับ 823 กิโลกรัม/ไร่/เดือน และมีกำไรสุทธิเท่ากับ 31,815 บาท/ไร่/เดือน ผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกพริกพันธุ์ยอดสนเข้ม 80 ตลอดอายุ 12 เดือน เมื่อนำมาคำนวณหาระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) ปรากฏว่า เวลาที่สามารถคืนทุนได้เมื่อ 7 เดือน ผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI) อยู่ในระยะที่น่าพอใจ ร้อยละ 172 บาท และกำไรส่วนที่เหลือ (RI) อยู่ที่ระดับ ร้อยละ 17 บาท

ชมพูนุช ชุ่มทรัพย์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของการลงทุนผลิตเห็ดโคนญี่ปุ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตตลอดจนปัญหาของเกษตรกรที่ลงทุนในการผลิตเห็ดโคนญี่ปุ่น 2.) ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนต่อโรงเรียนการผลิตเห็ดโคนญี่ปุ่นของเกษตรกรในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี 3.) ศึกษาปัญหาต่าง ๆ ของการลงทุนผลิตเห็ดโคนญี่ปุ่นของเกษตรกรในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนของการลงทุนผลิตเห็ดโคนญี่ปุ่น โดยผลผลิตต่อ 1 ไร่ 5 โรงเรียน ต่อ 1 รุ่นการผลิตระยะเวลา 1 ปี มีจำนวนผลผลิตเฉลี่ย 8,775 กิโลกรัม ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 190 บาท ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้ กำไรสุทธิ 1,109,974.28 บาท อัตรากำไรขั้นต้น 82% อัตรากำไรสุทธิ 66.58% อัตรากำไรส่วนเกิน 92.30% จุดคุ้มทุน 1,668 กิโลกรัม ระดับความปลอดภัย 80.99% อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน (ROI) ผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROE) มีค่าเท่ากับ 286.94%

จรรยา ชำนาญไพร (2546) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการทำสวนทุเรียนชีวภาพและสวนทุเรียนดั้งเดิม จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษากระบวนการทำสวนทุเรียนชีวภาพและสวนทุเรียนดั้งเดิม ตลอดจนทัศนคติของเกษตรกรต่อการทำสวนทุเรียน 2.) วิเคราะห์ทางการเงินของการลงทุนทำสวนทุเรียน 3.) วิเคราะห์ความอ่อนไหวในการลงทุนทำสวนทุเรียน

ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการทำสวนทุเรียนชีวภาพและสวนทุเรียนดั้งเดิม พบว่า การทำสวนทุเรียนชีวภาพให้ผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 18,348 บาทต่อไร่ ซึ่งสูงกว่าการทำสวนทุเรียนแบบดั้งเดิมที่มีผลตอบแทนสุทธิ 14,854 บาทต่อไร่ ขณะที่การทำสวนทุเรียนแบบชีวภาพได้รับกำไรสุทธิ 15,485 บาทต่อไร่ ซึ่งสูงกว่ากำไรสุทธิของการทำสวนทุเรียนแบบดั้งเดิมเท่ากับ 12,051 บาทต่อไร่ การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนทำสวนทุเรียน ระยะเวลาของโครงการเท่ากับ 20 ปี โดยใช้อัตราคิดลดเท่ากับร้อยละ 7.50 ต่อปี ผลปรากฏว่าการทำสวนทุเรียนแบบชีวภาพได้รับมูลค่าปัจจุบันผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 49,789.24 บาทต่อไร่ อัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.66 และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 16.06 ต่อปี ขณะที่การทำสวนทุเรียนแบบดั้งเดิมได้รับมูลค่าปัจจุบันผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 30,841.10 บาทต่อไร่ อัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.33 และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 13.36 ต่อปี

ชุตินา รัชญุรักษ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนในการเพาะเห็ดหูหนูเพื่อการค้าในเขตจังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาลักษณะทางสังคม

และเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหาด้านการผลิตของเกษตรกร 2.) ประเมินความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนในการเพาะเห็ดหูหนูในโรงเรือนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนและผลตอบแทนโดยเฉลี่ยของการผลิตเห็ดหูหนูของเกษตรกร ทั้ง 3 กลุ่ม มีต้นทุนในการก่อสร้างโรงเรือนและอุปกรณ์เกษตร 48,000 70,000 และ 75,300 บาทต่อโรงเรือน มีต้นทุนการซื้อวัสดุเกษตรเพื่อใช้ในการผลิตเท่ากับ 6,900 5,302 และ 6,697 บาทต่อรุ่น ได้รับผลผลิตเฉลี่ย 2,102 3,246 และ 4,326 กิโลกรัมต่อรุ่น ขายเห็ดหูหนูได้ราคาเฉลี่ย 17 และ 16 บาทต่อกิโลกรัม ทำให้มีกำไรสุทธิเหนือต้นทุนเงินสดเท่ากับ 25,422.60 43,401.60 และ 52,224.13 บาทต่อรุ่น ตามลำดับ

อัญญลักษณ์ จินะวงษ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนการทำสวนกระถ่อนของเกษตรกรในตำบลห้วยสัก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาการทำสวนกระถ่อน 2.) ศึกษาการจัดจำหน่ายและผลตอบแทนจากการทำสวนกระถ่อน 3.) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการทำสวนกระถ่อนของเกษตรกรในตำบลห้วยสัก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาการทำสวนกระถ่อน มีต้นทุนเท่ากับ 58,328.10 บาท/ไร่/ปี ผลผลิตรวมต่อไร่ เท่ากับ 4,909.61 บาท ราคาซื้อกระถ่อนเท่ากับ 12.30 บาท ผลตอบแทนต่อไร่เท่ากับ 60,408.84 บาท และมีกำไรต่อไร่เท่ากับ 2,080.75 บาท อัตราส่วนกำไรต่อทุนเท่ากับ 3.56% อัตราส่วนกำไรต่อยอดขายเท่ากับ 3.44% ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกร คือ ขาดความรู้ด้านการป้องกันและกำจัดวัชพืช ค่าแรงงานแพงและหายาก เมื่อมีปัญหาไม่ได้รับคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ ขาดข้อมูลทางด้านการตลาด ราคาผลผลิตไม่เป็นธรรมและขาดวัสดุอุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยว

คาริกา ชวชาติ (2543) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักบวรณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) วิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทนของโครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักบวรณ 2.) วิเคราะห์ความไหวตัวเมื่อต้นทุนและผลตอบแทนเปลี่ยนแปลงไป 3.) ศึกษาสู่ทางการตลาดและการใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้สักบวรณ

ผลการศึกษาพบว่า การปลูกไม้สักบวรณเพื่อเป็นไม้ประดับ สามารถให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุน และในการปลูกไม้สักบวรณเพื่อขายเป็นไม้แปรรูป พบว่าหากใช้ไม้สักบวรณเพื่อทดแทนการใช้สอยไม้ภายในประเทศในราคาลูกบาศก์ฟุตละ 100 บาท เมื่อได้รับเงินสนับสนุนจากโครงการของรัฐบาล หากดำเนินงานโดยไม่มีค่าที่ดิน และมีอัตราดอกเบี้ย 10.5% จะเกิดภาวะ

ขาดทุนกับโครงการ หากราคาไม้เพิ่มสูงขึ้นในราคา 250 บาทต่อลูกบาศก์ฟุต โครงการจะสามารถทำกำไรได้ แต่จะต้องไม่มีค่าที่ดินเท่านั้น

สินีนานู วงศ์เทียนชัย (2543) ได้ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกลิ้นจี่ในพื้นที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกลิ้นจี่ในพื้นที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ผลการศึกษาพบว่า ในการปลูกลิ้นจี่ของเกษตรกรในพื้นที่ราบขนาดพื้นที่เพาะปลูก 1-6 ไร่ มีระยะเวลาในการคืนทุนไม่ต่างกันมากกับพื้นที่ปลูกขนาด 7-12 ไร่ โดยมีระยะเวลาคืนทุน 5 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนด 3% 9% และ 12% ของพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ เท่ากับ 23,418.96 บาท 14,437.44 บาท และ 11,166.22 บาท ตามลำดับ พื้นที่ขนาด 7-12 ไร่ เท่ากับ 23,452.33 บาท 14,340.92 บาท และ 11,021.90 บาท ตามลำดับ มีค่ามากกว่าเงินลงทุนที่จ่ายไป และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่ได้รับของพื้นที่เพาะปลูกขนาด 1-6 ไร่ มีค่าเท่ากับร้อยละ 32.32 ซึ่งใกล้เคียงกับพื้นที่เพาะปลูกขนาด 7-12 ไร่ ที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.31

ศิริส ทองเชื้อ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกมันสำปะหลัง ในและนอกเขตพื้นที่ฝนหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระบบการเกษตร ประสิทธิภาพการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตมันสำปะหลังระหว่างในและนอกเขตพื้นที่ฝนหลวง อำเภอสูงเนินและอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรในเขตพื้นที่ฝนหลวงมีผลตอบแทนเหนือต้นทุนเงินสดเท่ากับ 1,585.48 บาท และนอกเขตพื้นที่ฝนหลวงมีผลตอบแทนเหนือต้นทุนเงินสดเท่ากับ 2,551.79 บาท สรุปคือเกษตรกรนอกเขตพื้นที่ฝนหลวงได้รับผลตอบแทนมากกว่าเกษตรกรในเขตพื้นที่ฝนหลวง เนื่องจากมีการใช้ปุ๋ยเคมีและท่อนพันธุ์มากกว่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุด

ผดุงศักดิ์ ดันดิษฐ์ภากร (2541) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินจากการทำสวนมะขามหวาน ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาสภาพทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรที่ปลูกมะขามหวาน ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 2.) ศึกษาสภาพการผลิตและจำหน่ายมะขามหวานของเกษตรกรในอำเภอเมือง 3.) ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการปลูกมะขามหวาน

ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ทางการเงินในการลงทุนทำสวนมะขามหวาน ทั้ง 2 พันธุ์ โดยใช้อัตราคิดลด 12% ปรากฏว่า มีความเหมาะสมและคุ้มค่าต่อการลงทุน เนื่องจาก มีค่า NPV เป็นบวก BCR มีค่ามากกว่า 1 มีค่า IRR ของมะขามทั้ง 2 พันธุ์ รวมทุกขนาดสวน มีค่าเท่ากับ 20.87% และ 21.90% ความอ่อนไหวของการลงทุนทำสวนมะขามหวาน ทั้ง 2 พันธุ์นั้น เมื่อค่าใช้จ่ายมีการ

เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 10% โดยกำหนดให้มีรายได้คงที่ รายได้ที่มีการเปลี่ยนแปลงลดลง 10% โดยกำหนดให้ค่าใช้จ่ายคงที่ และเมื่อค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น 10% โดยกำหนดให้รายได้ลดลง 10% พบว่าในการลงทุนทำสวนมะขามหวานทั้ง 2 พันธุ์ ยังได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าในการลงทุน และมีความเสี่ยงในการลงทุนที่ต่ำ

การศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ทำให้ทราบว่า ในการทำวิจัยในเรื่องของการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนก็เพื่อ ทำการเปรียบเทียบว่า เมื่อทำธุรกิจแล้วจะมีต้นทุนและกำไรเท่าไร จะใช้ระยะเวลาเท่าใดถึงจะคุ้มทุน และจากการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ เนื่องจาก ยังไม่มีผู้ที่ศึกษาในเรื่องของการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนในการทำธุรกิจ ไม้ดอกไม้ประดับและในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นเป็นการสมควรที่จะทำการศึกษาเรื่องนี้



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษาหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก” ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะศึกษาเฉพาะ เกษตรกรที่ทำการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเองเพื่อจำหน่ายในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งตามขนาดธุรกิจละ 1 ราย คือ ขนาดเล็ก (พื้นที่ในการทำการเกษตรน้อยกว่า 5 ไร่) และขนาดกลาง (พื้นที่ในการทำการเกษตร 6-10 ไร่) เนื่องจากเกษตรกรมีความคล้ายคลึงกันในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงจำนวนเกษตรกรที่เพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเพื่อจำหน่าย

ลำดับ	ตำบล	ขนาดเนื้อที่ทำการเกษตร	
		น้อยกว่า 5 ไร่	6-10 ไร่
1	คลองใหญ่	42	8
2	บางปลากด	45	8
รวม (ราย)		87	16

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลเกษตรกรอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก 27 ก.พ. 2556

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ที่ได้จากเกษตรกรที่เพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ประกอบด้วยรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการรวบรวมเอกสาร รายงานการวิจัย สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

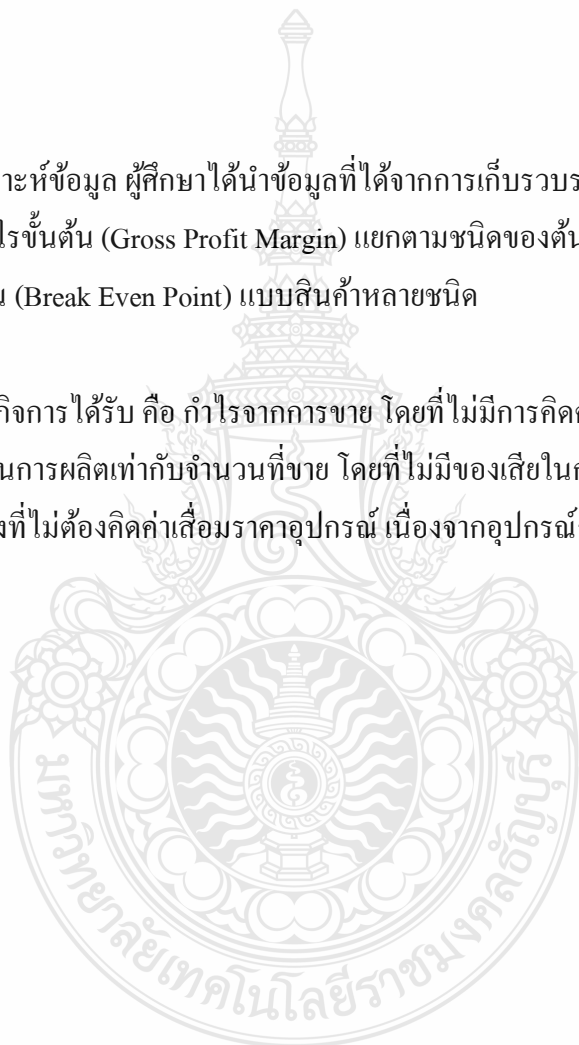
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) แยกตามชนิดของต้นไม้
2. จุดคุ้มทุน (Break Even Point) แบบสินค้าหลายชนิด

ข้อจำกัด

1. รายได้ที่กิจการได้รับ คือ กำไรจากการขาย โดยที่ไม่มีการคิดค่าแรงของเจ้าของกิจการ
2. จำนวนในการผลิตเท่ากับจำนวนที่ขาย โดยที่ไม่มีการเสียในการผลิต
3. ต้นทุนคงที่ไม่ต้องคิดค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ เนื่องจากอุปกรณ์การเกษตรระยะเวลาในการ

ใช้งาน 1 ปี



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษาหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก ของธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลาง ซึ่งสามารถประมาณการต้นทุนผลตอบแทน ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจขนาดเล็กลง

ตารางที่ 4.1 สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็กลง

ลำดับ	รายการ	จำนวนการขาย(ต้น)	รายได้จากการขาย(บาท)	ร้อยละ
1	ขาไก่	31,055	62,110	23.66
2	เทียนทอง	24,333	48,666	18.54
3	คานะกะ	9,770	19,540	7.44
4	หุปลาช่อน	19,279	38,558	14.69
5	ชาดัด	11,735	23,470	8.94
6	แดงสิงคโปร์	26,640	53,280	20.29
7	ฤกษ์ผสม	1,957	3,914	1.49
8	ต้นหลิว	6,507	13,014	4.96
	รวม	131,276	262,552	100.00

จากตารางที่ 4.1 สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็กลง จะเห็นว่าสัดส่วนรายได้จากการขายต้นขาไก่ มีรายได้มากที่สุด คือร้อยละ 23.66 รองลงมาเป็นรายได้จากการขายต้นแดงสิงคโปร์ร้อยละ 20.29 ต้นเทียนทองร้อยละ 18.54 ต้นหุปลาช่อนร้อยละ 14.69 ต้นชาดัดร้อยละ 8.94 ต้นคานะกะร้อยละ 7.44 ต้นหลิวร้อยละ 4.96 และต้นฤกษ์ผสมร้อยละ 1.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็ก

รายการต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิต					
ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วย	บาท/หน่วย	รวม/บาท
วัตถุดิบทางตรง					
1	ยอดพันธุ์ไม้				
	ยอดเทียนทอง	36,300	ยอด	0.10	3,630
	ยอดหุปลาช่อน	14,680	ยอด	0.25	3,670
	ยอดขาไก่	51,230	ยอด	0.10	5,123
	ยอดดาบตะกั่ว	6,240	ยอด	0.31	1,950
	ยอดแดงสิงคโปร์	23,971	ยอด	0.35	8,390
	ยอดฤๅษีผสม	10,440	ยอด	0.08	870
	ยอดชาคัด	9,333	ยอด	0.08	700
	ยอดต้นหลิว	15,000	ยอด	0.12	1,750
	รวมวัตถุดิบทางตรง				<u>26,083</u>
ค่าแรงทางตรง					
2	ค่ากรอกถุง				990
	รวมค่าแรงทางตรง				<u>990</u>
ค่าใช้จ่ายการผลิต					
3	ถุงกรอก	246	กก.	48	11,808
4	ซีเมนต์	3	คัน	5,500	16,500
5	ค่าเช่าที่ดิน				940
6	ไม้ไผ่				200
7	ไม้ไผ่				480
8	เชือกฟาง				50

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิต						
ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วย	บาท/หน่วย		รวม/บาท
9	ปุ๋ย					2,540
10	ฝ้ายาง					1,166
11	ซ่อมแซมปั้มน้ำ					45
12	ท่อเป๊ป					100
13	ทำป้ายสวน					1,930
14	ร่มกันแสงแดด					540
15	สแลน (Slan) ตาข่ายกรองแสง					3,600
16	กรรไกรตัดต้นไม้					1,080
17	บัวรดน้ำต้นไม้					240
18	รถเข็นต้นไม้/ขี้เถ้ากลับ					6,000
19	พลั่ว					300
	รวมค่าใช้จ่ายการผลิต					<u>47,519</u>
	ค่าใช้จ่ายในการขาย					
20	ถุงหิ้ว					2,670
21	ค่าจ้างขึ้นต้นไม้					10,021
	รวมต้นทุนและค่าใช้จ่ายการขาย					<u>12,691</u>
	รวมทั้งสิ้น					87,283

จากตารางที่ 4.2 ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดเล็กละเห็นได้ว่ามีค่าใช้จ่ายจำนวน 87,283 บาท ต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่มากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในการผลิตจำนวน 47,519 บาท รองลงมาเป็นวัตถุดิบทางตรง จำนวน 26,803 บาท ค่าใช้จ่ายการขาย จำนวน 12,691 บาท และค่าแรงทางตรง จำนวน 990 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ตารางปันส่วนค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยของธุรกิจขนาดเล็ก

รายการ	จำนวนผลิต	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย/หน่วย
ค่าแรงทางตรง	131,276	990	0.01
ค่าใช้จ่ายการผลิต	131,276	47,519	0.36

จากตารางที่ 4.3 ตารางปันส่วนค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยของธุรกิจขนาดเล็ก จะเห็นได้ว่าธุรกิจขนาดเล็ก มีค่าใช้จ่ายการผลิตหน่วยละ 0.36 และค่าแรงทางตรง หน่วยละ 0.01 บาท

ตารางที่ 4.4 ต้นทุนในการเพาะพันธุ์ต้นไม้แต่ละชนิดในธุรกิจขนาดเล็ก

ลำดับ	รายการ	รายการต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต/หน่วย			
		วัตถุดิบ ทางตรง	ค่าแรง ทางตรง	ค่าใช้จ่ายการ ผลิต	ต้นทุนผลิต/ หน่วย
1	เทียนทอง	0.10	0.01	0.36	0.47
2	หุปลาช่อน	0.25	0.01	0.36	0.62
3	ขาไก่	0.10	0.01	0.36	0.47
4	ดาษตะกั่ว	0.31	0.01	0.36	0.68
5	แดงสิงคโปร์	0.35	0.01	0.36	0.72
6	ฤๅษีผสม	0.08	0.01	0.36	0.45
7	ชาตัด	0.08	0.01	0.36	0.45
8	ต้นหลิว	0.12	0.01	0.36	0.49

จากตารางที่ 4.4 ต้นทุนในการเพาะพันธุ์ต้นไม้แต่ละชนิดในธุรกิจขนาดเล็ก จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของต้นแดงสิงคโปร์มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยมากที่สุดคือ หน่วยละ 0.72 บาท รองลงมาคือ ต้นดาษตะกั่วมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.68 บาท ต้นหุปลาช่อนมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.62 บาท ต้นหลิวมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.49 บาท ต้นเทียนทองและต้นขาไก่มีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.47 บาท ต้นฤๅษีผสมและต้นชาตัดมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.45 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 อัตรากำไรขั้นต้นของธุรกิจขนาดเล็ก

ลำดับ	รายการ	ราคาขาย	ต้นทุน/ หน่วย	กำไรขั้นต้น/ หน่วย	อัตรากำไร ขั้นต้น
1	เทียนทอง	2.00	0.47	1.53	76.50
2	หุปลาช่อน	2.00	0.62	1.38	69.00
3	ขาไก่	2.00	0.47	1.53	76.50
4	คายตะกั่ว	2.00	0.68	1.32	66.00
5	แดงสิงคโปร์	2.00	0.72	1.28	64.00
6	ถั่วฝักยาว	2.00	0.45	1.55	77.50
7	ชาดีด	2.00	0.45	1.55	77.50
8	ต้นหลิว	2.00	0.49	1.51	75.50

จากตารางที่ 4.5 อัตรากำไรขั้นต้นของธุรกิจขนาดเล็ก จะเห็นว่าในธุรกิจขนาดเล็กต้นชาดีด และต้นถั่วฝักยาวมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดคือ 77.50 รองลงมาคือ ต้นเทียนทองและต้นขาไก่มีอัตรากำไรขั้นต้น 76.50 ต้นหลิวมีอัตรากำไรขั้นต้น 75.50 ต้นหุปลาช่อนมีอัตรากำไรขั้นต้น 69.00 ต้นคายตะกั่วมีอัตรากำไรขั้นต้น 66.00 ต้นแดงสิงคโปร์มีอัตรากำไรขั้นต้น 64.00 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจขนาดกลาง

ตารางที่ 4.6 สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดกลาง

ลำดับ	รายการ	จำนวนการขาย (ต้น)	รายได้จากการขาย (บาท)	ร้อยละ
1	ขาไก่	44,815	89,630	11.52
2	เทียนทอง	57,777	115,554	14.85
3	หุปลาช่อน	50,022	100,044	12.86
4	แพรวเซียงไฮ้	10,927	21,854	2.81
5	ฝักเปิดแดง	40,291	80,582	10.36
6	คุณนายต้นสาย	1,620	3,240	0.42
7	คายตะกั่ว	33,928	67,856	8.72

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนการขาย (ตัน)	รายได้จากการขาย (บาท)	ร้อยละ
8	ผักโขม	66,066	132,132	16.98
9	แดงสิงคโปร์	48,423	96,846	12.45
10	หัวใจม่วง	14,972	29,944	3.85
11	ชาคัต	11,735	23,470	3.02
12	ถั่วฝักยาว	1,957	3,914	0.50
13	ต้นหลิว	6,507	13,014	1.67
	รวม	389,040	778,080	100.00

จากตารางที่ 4.6 สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดกลาง จะเห็นได้ว่าสัดส่วนรายได้จากการขายต้นผักโขม มีรายได้มากที่สุด คือร้อยละ 16.98 รองลงมาเป็นรายได้จากการขายต้นเทียนทองร้อยละ 14.85 ต้นหูปลาช่อนร้อยละ 12.86 ต้นแดงสิงคโปร์ร้อยละ 12.45 ต้นขาไก่ร้อยละ 11.52 ต้นผักเป็ดแดงร้อยละ 10.36 ต้นคายนกแก้วร้อยละ 8.72 ต้นหัวใจม่วงร้อยละ 3.85 ต้นชาคัตร้อยละ 3.02 ต้นแพรวเชียงใหม่ร้อยละ 2.81 ต้นหลิวร้อยละ 1.67 ต้นคุณนายต้นสายร้อยละ 0.50 และต้นถั่วฝักยาวร้อยละ 0.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของรัฐกิจขนาดกลาง

รายการต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต					
ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วย	บาท/ หน่วย	รวม/บาท
วัตถุดิบทางตรง					
1	ยอดพันธุ์ไม้				
	ยอดขาไก่	78,230	ยอด	0.10	7,823
	ยอดแพรเซี่ยงไฮ้	9,333	ยอด	0.15	1,400
	ยอดดาษตะกั่ว	40,000	ยอด	0.31	12,500
	ยอดผักโขม	67,100	ยอด	0.25	16,775
	ยอดต้นหลิว	20,143	ยอด	0.12	2,350
	ยอดเทียนทอง	72,300	ยอด	0.10	7,230
	ยอดผักเป็ดแดง	46,550	ยอด	0.14	6,650
	ยอดแดงสิงคโปร์	58,586	ยอด	0.35	20,505
	ยอดหุปลาช่อน	39,760	ยอด	0.25	9,940
	ยอดหัวใจม่วง	18,540	ยอด	0.11	2,060
	ยอดฤๅษีผสม	10,440	ยอด	0.08	870
	ยอดชาคัด	9,333	ยอด	0.08	700
	ยอดคุณนายต้นสาย	2,700	ยอด	0.11	300
	รวมวัตถุดิบทางตรง				89,103
ค่าแรงทางตรง					
2	ค่าจ้างคนงาน				3,970
3	ค่ากรอกถุง				18,277
	รวมค่าแรงทางตรง				22,247
ค่าใช้จ่ายการผลิต					
4	ถุงกรอก	660	กก.	48	31,680

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต(ต่อ)					
ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วย	บาท/ หน่วย	รวม/บาท
5	ซีเมนต์	10	คัน	5,500	55,000
6	ไม้ค้ำ				600
7	ไม้ไผ่				1,665
8	ปุ๋ย				3,690
9	ฟ้ายาง				3,671
10	ค่าเช่าที่ดิน				2,480
11	ยาฆ่าแมลง				185
12	เชื้อเพลิง				145
13	ยาฆ่าหญ้า				630
14	สายยางรดน้ำต้นไม้				2,373
15	เบรกเกอร์ปั้มน้ำ				110
16	ทำป้ายสวน				5,265
17	ร่มกันแสงแดด				660
18	สแลน (Slan) ตาข่ายกรองแสง				14,400
19	กรรไกรตัดต้นไม้				2,160
20	บัวรดน้ำต้นไม้				480
21	รถเข็นต้นไม้/ซีเมนต์				12,000
22	ปลั๊ก				600
23	ซุ่มไม้ไผ่				5,500
รวมค่าใช้จ่ายการผลิต					143,294

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต (ต่อ)					
ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วย	บาท/ หน่วย	รวม/บาท
ค่าใช้จ่ายในการขาย					
24	ถุงหิ้ว				7,820
25	ค่าจ้างขึ้นต้นไม้				38,662
รวมค่าใช้จ่ายการขาย					46,482
รวมทั้งสิ้น					301,126

จากตารางที่ 4.7 ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของธุรกิจขนาดกลาง จะเห็นได้ว่ามีต้นทุนและค่าใช้จ่ายจำนวน 301,126 บาท ต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่มากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายการผลิต จำนวน 143,294 บาท รองลงมาเป็นวัตถุดิบทางตรง จำนวน 89,103 บาท ค่าใช้จ่ายการขาย จำนวน 46,482 บาท และค่าแรงทางตรง จำนวน 22,247 บาท ตามลำดับ

ตามตารางที่ 4.8 ตารางปันส่วนค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยของธุรกิจขนาดกลาง

รายการ	จำนวนผลิต	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย/หน่วย
ค่าแรงทางตรง	389,040	22,247	0.06
ค่าใช้จ่ายการผลิต	389,040	143,294	0.37

จากตารางที่ 4.8 ตารางปันส่วนค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยของธุรกิจขนาดกลาง จะเห็นได้ว่าธุรกิจขนาดกลาง มีค่าใช้จ่ายการผลิตหน่วยละ 0.37 และค่าแรงทางตรงหน่วยละ 0.06 บาท

ตารางที่ 4.9 ต้นทุนในการเพาะพันธุ์ต้นไม้แต่ละชนิดในธุรกิจขนาดกลาง

รายการต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต/หน่วย					
ลำดับ	รายการ	ยอดพันธุ์ไม้	ค่าแรง ทางตรง	ค่าใช้จ่าย การผลิต	ต้นทุนผลิต/ หน่วย
1	ขาไก่	0.10	0.06	0.37	0.53
2	แพรเซียงไฮ้	0.15	0.06	0.37	0.58
3	ดาษตะกั่ว	0.31	0.06	0.37	0.74
4	ผักโขม	0.25	0.06	0.37	0.68
5	ต้นหลิว	0.12	0.06	0.37	0.55
6	เทียนทอง	0.10	0.06	0.37	0.53
7	ผักเป็ดแดง	0.14	0.06	0.37	0.57
8	แดงสิงคโปร์	0.35	0.06	0.37	0.78
9	หุบลาช่อน	0.25	0.06	0.37	0.68
10	หัวใจม่วง	0.11	0.06	0.37	0.54
11	ฤๅษีผสม	0.08	0.06	0.37	0.51
12	ชาดัด	0.08	0.06	0.37	0.51
13	คุณนายตื่นสาย	0.11	0.06	0.37	0.54

จากตารางที่ 4.9 ต้นทุนในการเพาะพันธุ์ต้นไม้แต่ละชนิดในธุรกิจขนาดกลาง จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของต้นแดงสิงคโปร์มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยมากที่สุดคือ หน่วยละ 0.78 บาท รองลงมาคือ ต้นดาษตะกั่วมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.74 บาท ต้นหุบลาช่อนและต้นผักโขม มีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.68 บาท ต้นแพรเซียงไฮ้มีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.58 บาท ต้นผักเป็ดแดงมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.57 บาท ต้นหลิวมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.55 บาท ต้นหัวใจม่วงและต้นคุณนายตื่นสายมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.54 บาท ต้นขาไก่และต้นเทียนทอง มีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.53 บาท และต้นชาดัดกับต้นฤๅษีผสมมีต้นทุนการผลิตหน่วยละ 0.51 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 อัตราค่าไรรู้ขึ้นต้นของธุรกิจขนาดกลาง

ลำดับ	รายการ	ราคาขาย	ต้นทุน/ หน่วย	กำไรขั้นต้น/ หน่วย	อัตราค่าไรรู้ ขั้นต้น
1	ขาไก่	2.00	0.53	1.47	73.50
2	แพรเซียงไฮ้	2.00	0.58	1.42	71.00
3	ค้ายตะกั่ว	2.00	0.74	1.26	63.00
4	ผักโขม	2.00	0.68	1.32	66.00
5	ต้นหลิว	2.00	0.55	1.45	72.50
6	เทียนทอง	2.00	0.53	1.47	73.50
7	ผักเป็ดแดง	2.00	0.57	1.43	71.50
8	แดงสิงคโปร์	2.00	0.78	1.22	61.00
9	หุปลาช่อน	2.00	0.68	1.32	66.00
10	หัวใจม่วง	2.00	0.54	1.46	73.00
11	ถั่วฝักยาว	2.00	0.51	1.49	74.50
12	ชาดัด	2.00	0.51	1.49	74.50
13	คุณนายต้นสาย	2.00	0.54	1.46	73.00

จากตารางที่ 4.10 อัตราค่าไรรู้ขึ้นต้นของธุรกิจขนาดกลาง จะเห็นว่าในธุรกิจขนาดกลาง ต้นชาดัดและต้นถั่วฝักยาวมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้นสูงที่สุดคือ 74.50 รองลงมาคือ ต้นขาไก่และต้นเทียนทองมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 73.50 ต้นคุณนายต้นสายและต้นหัวใจม่วงมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 73.00 ต้นหลิวมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 72.50 ต้นผักเป็ดแดงมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 71.50 ต้นแพรเซียงไฮ้มีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 71.00 ต้นผักโขมและต้นหุปลาช่อนมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 66.00 ต้นค้ายตะกั่วมีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 63.00 ต้นแดงสิงคโปร์มีอัตราค่าไรรู้ขั้นต้น 61.00 ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

เป้าหมายในการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-even Analysis) เพื่อช่วยในการหาปริมาณการผลิตที่เกิดการคุ้มทุน และช่วยในการตัดสินใจและวางแผนการผลิตในอนาคต

4.4 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.11 แสดงต้นทุนคงที่ของธุรกิจขนาดเล็ก

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1	ค่าเช่าที่	940
2	ไม้ค้ำ	200
3	ไม้ไฟ	480
4	เชือกฟาง	50
5	ผ้ายาง	1,166
6	ซ่อมแซมปั้มน้ำ	45
7	ท่อแป็บ	100
8	ทำป้ายสวน	1,930
9	ร่มกันแสงแดด	540
10	สแลน (Slan) ตาข่ายกรองแสง	3,600
11	กรรไกรตัดต้นไม้	1,080
12	บัวรดน้ำต้นไม้	240
13	รถเข็นต้นไม้/จี้เก้าอี้กลับ	6,000
14	ปลั้ว	300
รวมต้นทุนคงที่ทั้งสิ้น		16,671

จากตารางที่ 4.11 แสดงต้นทุนคงที่ของธุรกิจขนาดเล็ก จะเห็นว่าธุรกิจขนาดเล็กมีต้นทุนคงที่ทั้งสิ้น 16,671 บาท

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก

ลำดับ	รายการ	ราคา
1	ถูงกรอก	11,808
2	จี๊ถ้ำแกลบ	16,500
3	ปุ๋ย	2,540
รวม		30,848

ตารางที่ 4.13 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก (ไม่รวมวัตถุดิบ)

ลำดับ	รายการ	ราคา	จำนวนผลิต	ต้นทุน/หน่วย
1	ค่าแรงทางตรง	990	131,276	0.01
2	ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร	30,848	131,276	0.23
3	ค่าใช้จ่ายในการขาย	12,691	131,276	0.10

จากตารางที่ 4.13 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก จะเห็นว่าธุรกิจขนาดเล็กมีต้นทุนผันแปรประกอบไปด้วย ค่าแรงทางตรงหน่วยละ 0.01 บาท ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรหน่วยละ 0.23 บาท และค่าใช้จ่ายในการขายหน่วยละ 0.10 บาท

ตารางที่ 4.14 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดเล็ก

ลำดับ	รายการ	ราคา	จำนวน ผลิต	วัตถุดิบ/ หน่วย	ค่าแรง ทางตรง	ค่าใช้จ่าย การผลิต ผันแปร	ค่าใช้จ่าย ในการ ขาย	ต้นทุน ผันแปร/ หน่วย
1	ยอดเทียนทอง	3,630	31,055	0.12	0.01	0.23	0.10	0.46
2	ยอดหุปลาช่อน	3,670	24,333	0.15	0.01	0.23	0.10	0.49
3	ยอดขาไก่	5,123	9,770	0.52	0.01	0.23	0.10	0.86
4	ยอดดาบตะกั่ว	1,950	19,279	0.10	0.01	0.23	0.10	0.44
5	ยอดแดงสิงคโปร์	8,390	11,735	0.71	0.01	0.23	0.10	1.05
6	ยอดถั่วฝักยาว	870	26,640	0.03	0.01	0.23	0.10	0.37
7	ยอดชาดัด	700	1,957	0.36	0.01	0.23	0.10	0.70
8	ยอดต้นหลิว	1,750	6,507	0.27	0.01	0.23	0.10	0.61

ตารางที่ 4.15 จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็ก

ลำดับ	รายการ	ยอดขาย	ร้อยละ	ราคา ขาย/ หน่วย	ต้นทุน ผันแปร/ หน่วย	กำไร ส่วนเกิน (บาท)	กำไรส่วนเกิน ถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก(บาท)
1	เทียนทอง	62,110	23.66	2.00	0.46	1.54	0.36
2	หุปลาช่อน	48,666	18.54	2.00	0.49	1.51	0.28
3	ขาไก่	19,540	7.44	2.00	0.86	1.14	0.08
4	ค้ายตะกั่ว	38,558	14.69	2.00	0.44	1.56	0.23
5	แดงสิงคโปร์	23,470	8.94	2.00	1.05	0.95	0.08
6	ถั่วฝักสด	53,280	20.29	2.00	0.37	1.63	0.33
7	ชาคัด	3,914	1.49	2.00	0.70	1.30	0.02
8	ต้นหลิว	13,014	4.96	2.00	0.61	1.39	0.07

จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็ก

กำไรส่วนเกิน = $(P - V) \times$ ยอดขายถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

1	เทียนทอง	$(2 - 0.46) \times 23.66\% = 0.36$
2	หุปลาช่อน	$(2 - 0.49) \times 18.54\% = 0.28$
3	ขาไก่	$(2 - 0.86) \times 7.44\% = 0.08$
4	ค้ายตะกั่ว	$(2 - 0.44) \times 14.69\% = 0.23$
5	แดงสิงคโปร์	$(2 - 1.05) \times 8.94\% = 0.08$
6	ถั่วฝักสด	$(2 - 0.37) \times 20.29\% = 0.33$
7	ชาคัด	$(2 - 0.70) \times 1.49\% = 0.02$
8	ต้นหลิว	$(2 - 0.61) \times 4.96\% = 0.07$

กำไรส่วนเกินถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก = 1.45 บาท

จำนวนหน่วย ณ จุดคุ้มทุน = ต้นทุนคงที่ \div 1.45
 = 16,671 \div 1.45
 = 11,498 หน่วย

ดังนั้น จุดคุ้มทุนในการขาย

1	เทียนทอง	$11,498 \times 23.66\%$	=	2,720	หน่วย
2	หุปลาช่อน	$11,498 \times 18.54\%$	=	2,132	หน่วย
3	ขาไก่	$11,498 \times 7.44\%$	=	855	หน่วย
4	คายตะกั่ว	$11,498 \times 14.69\%$	=	1,689	หน่วย
5	แดงสิงคโปร์	$11,498 \times 8.94\%$	=	1,028	หน่วย
6	ฤกษ์ผสม	$11,498 \times 20.29\%$	=	2,333	หน่วย
7	ชาคัด	$11,498 \times 1.49\%$	=	171	หน่วย
8	ต้นหลิว	$11,498 \times 4.96\%$	=	570	หน่วย

จากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดเล็กรายการที่ 1 พบว่า ควรเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับจำนวน 11,498 ต้น แบ่งเป็น ต้นเทียนทองจำนวน 2,720 ต้น ต้นหุปลาช่อนจำนวน 2,132 ต้น ต้นขาไก่จำนวน 855 ต้น ต้นคายตะกั่วจำนวน 1,689 ต้น ต้นแดงสิงคโปร์จำนวน 1,028 ต้น ต้นฤกษ์ผสมจำนวน 2,333 ต้น ต้นชาคัด 171 ต้น ต้นหลิวจำนวน 570 ต้น

4.5 จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดกลาง

ตารางที่ 4.16 แสดงต้นทุนคงที่ของธุรกิจขนาดกลาง

ลำดับ	รายการ	ราคา (บาท)
1	ไม้ไค้	600
2	ไม้ไผ่	1,665
3	ผ้ายาง	3,671
4	ค่าเช่าที่ดิน	2,480
5	ยาม่าแมลง	185
6	เชือกฟาง	145
7	ยาม่าหญ้า	630
8	สายยางรดน้ำต้นไม้	2,373
9	เบรกเกอร์ปั้มน้ำ	110
10	ทำป้ายสวน	5,265
11	ร่มกันแสงแดด	660
12	สแลน (Slan) ตาข่ายกรองแสง	14,400

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา (บาท)
13	กรรไกรตัดต้นไม้	2,160
14	บัวรดน้ำต้นไม้	480
15	รถเข็นต้นไม้/จี้เก้าอี้	12,000
16	พลั่ว	600
17	ซุ่มไม้ไฟ	5,500
รวมต้นทุนคงที่ทั้งสิ้น		52,924

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของธุรกิจขนาดกลาง

ลำดับ	รายการ	ราคา
1	ถุงกรอก	31,680
2	จี้เก้าอี้	55,000
3	ปุ๋ย	3,690
รวม		90,370

ตารางที่ 4.18 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดกลาง (ไม่รวมวัตถุดิบ)

ลำดับ	รายการ	ราคา	จำนวนผลิต	ต้นทุน/หน่วย
1	ค่าแรงทางตรง	22,247	389,040	0.06
2	ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร	90,370	389,040	0.23
3	ค่าใช้จ่ายในการขาย	46,482	389,040	0.12

ตารางที่ 4.19 แสดงต้นทุนผันแปรของธุรกิจขนาดกลาง

ลำดับ	รายการ	ราคา	จำนวน ผลิต	วัตถุดิบ/ หน่วย	ค่าแรง ทางตรง	ค่าใช้จ่าย การผลิต ผันแปร	ค่าใช้จ่าย ในการ ขาย	ต้นทุน ผันแปร/ หน่วย
1	ขอขาไก่	7,823	44,815	0.10	0.06	0.23	0.12	0.51
2	ขอแพรเซียงไฮ้	1,400	57,777	0.15	0.06	0.23	0.12	0.56
3	ขอคายตะกั่ว	12,500	50,022	0.31	0.06	0.23	0.12	0.72
4	ขอผักโขม	16,775	10,927	0.25	0.06	0.23	0.12	0.66
5	ขอต้นหลิว	2,350	40,291	0.12	0.06	0.23	0.12	0.53
6	ขอเทียนทอง	7,230	1,620	0.10	0.06	0.23	0.12	0.51
7	ขอผักเปิดแดง	6,650	33,928	0.14	0.06	0.23	0.12	0.55
8	ขอแดงสิงคโปร์	20,505	66,066	0.35	0.06	0.23	0.12	0.76
9	ขอหุบปลาช่อน	9,940	48,423	0.25	0.06	0.23	0.12	0.66
10	ขอหัวใจม่วง	2,060	14,972	0.11	0.06	0.23	0.12	0.52
11	ขอถั่วฝักยาว	870	11,735	0.08	0.06	0.23	0.12	0.49
12	ขอชาดัด	700	1,957	0.08	0.06	0.23	0.12	0.49
13	ขอคุณนายตื่นสาย	300	6,507	0.11	0.06	0.23	0.12	0.52

ตารางที่ 4.20 จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดกลาง

ลำดับ	รายการ	ยอดขาย	ร้อยละ	ราคา ขาย/ หน่วย	ต้นทุน ผันแปร/ หน่วย	กำไร ส่วนเกิน (บาท)	กำไรส่วนเกิน ถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก(บาท)
1	ขาไก่	89,630	11.52	2.00	0.51	1.49	0.17
2	แพรเซียงไฮ้	115,554	14.85	2.00	0.56	1.44	0.21
3	คายตะกั่ว	100,044	12.86	2.00	0.72	1.28	0.16
4	ผักโขม	21,854	2.81	2.00	0.66	1.34	0.04
5	ต้นหลิว	80,582	10.36	2.00	0.53	1.47	0.15
6	เทียนทอง	3,240	0.42	2.00	0.51	1.49	0.01

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ยอดขาย	ร้อยละ	ราคา ขาย/ หน่วย	ต้นทุน ผันแปร/ หน่วย	กำไร ส่วนเกิน (บาท)	กำไรส่วนเกิน ถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก(บาท)
7	ผักเป็ดแดง	67,856	8.72	2.00	0.55	1.45	0.13
8	แดงสิงคโปร์	132,132	16.98	2.00	0.76	1.24	0.21
9	หุปลาช่อน	96,846	12.45	2.00	0.66	1.34	0.17
10	หัวใจม่วง	29,944	3.85	2.00	0.52	1.48	0.06
11	ถัวยี่ผสม	23,470	3.02	2.00	0.49	1.51	0.05
12	ชาคัด	3,914	0.50	2.00	0.49	1.51	0.01
13	คุณนายตื่นสาย	13,014	1.67	2.00	0.52	1.48	0.02

กำไรส่วนเกิน = $(P - V) \times$ ยอดขายถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

1	ชาไก่	$(2 - 0.51) \times 11.52\% = 0.17$
2	แพร์เชียงใหม่	$(2 - 0.56) \times 14.85\% = 0.21$
3	ดาษตะกั่ว	$(2 - 0.72) \times 12.86\% = 0.16$
4	ผักโขม	$(2 - 0.66) \times 2.81\% = 0.04$
5	ต้นหลิว	$(2 - 0.53) \times 10.36\% = 0.15$
6	เทียนทอง	$(2 - 0.51) \times 0.42\% = 0.01$
7	ผักเป็ดแดง	$(2 - 0.55) \times 8.72\% = 0.13$
8	แดงสิงคโปร์	$(2 - 0.76) \times 16.98\% = 0.21$
9	หุปลาช่อน	$(2 - 0.66) \times 12.45\% = 0.17$
10	หัวใจม่วง	$(2 - 0.52) \times 3.85\% = 0.06$
11	ถัวยี่ผสม	$(2 - 0.49) \times 3.02\% = 0.05$
12	ชาคัด	$(2 - 0.49) \times 0.50\% = 0.01$
13	คุณนายตื่นสาย	$(2 - 0.52) \times 1.67\% = 0.02$

กำไรส่วนเกินถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก = 1.39 บาท

จำนวนหน่วย ณ จุดคุ้มทุน = ต้นทุนคงที่ \div 1.39
 $= 52,924 \div 1.39$
 $= 38,075$ หน่วย

ดังนั้น จุดคุ้มทุนในการขาย

1	ขาไก่	$38,075 \times 11.52\%$	=	4,386	หน่วย
2	แพรเซียงไฮ้	$38,075 \times 14.85\%$	=	5,654	หน่วย
3	ค้ายตะกั่ว	$38,075 \times 12.86\%$	=	4,896	หน่วย
4	ผักโขม	$38,075 \times 2.81\%$	=	1,070	หน่วย
5	ต้นหลิว	$38,075 \times 10.36\%$	=	3,944	หน่วย
6	เทียนทอง	$38,075 \times 0.42\%$	=	160	หน่วย
7	ผักเป็ดแดง	$38,075 \times 8.72\%$	=	3,320	หน่วย
8	แดงสิงคโปร์	$38,075 \times 16.98\%$	=	6,465	หน่วย
9	หุปลาช่อน	$38,075 \times 12.45\%$	=	4,740	หน่วย
10	หัวใจม่วง	$38,075 \times 3.85\%$	=	1,466	หน่วย
11	ถั่วฝักยาว	$38,075 \times 3.02\%$	=	1,149	หน่วย
12	ชาคัต	$38,075 \times 0.50\%$	=	190	หน่วย
13	คุณนายตื่นสาย	$38,075 \times 1.67\%$	=	635	หน่วย

จากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของธุรกิจขนาดกลาง ปรากฏว่า ควรเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 38,075 ต้น แบ่งเป็น ต้นขาไก่จำนวน 4,386 ต้น ต้นแพรเซียงไฮ้จำนวน 5,654 ต้น ต้นค้ายตะกั่วจำนวน 4,896 ต้น ต้นผักโขมจำนวน 1,070 ต้น ต้นหลิวจำนวน 3,944 ต้น ต้นเทียนทองจำนวน 160 ต้น ต้นผักเป็ดแดงจำนวน 3,320 ต้น ต้นแดงสิงคโปร์จำนวน 6,465 ต้น ต้นหุปลาช่อนจำนวน 4,740 ต้น ต้นหัวใจม่วงจำนวน 1,466 ต้น ต้นถั่วฝักยาวจำนวน 1,149 ต้น ต้นชาคัตจำนวน 190 ต้น ต้นคุณนายตื่นสายจำนวน 635 ต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ : กรณีศึกษา หมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ ปรากฏผลดังนี้

1. สัดส่วนรายได้จากการขายไม้ดอกไม้ประดับ

1.1 ธุรกิจขนาดเล็ก สัดส่วนรายได้จากการขายต้นขาไก่ มีรายได้มากที่สุด คือ ร้อยละ 23.66 รองลงมาเป็นรายได้จากการขายต้นแดงสิงคโปร์ร้อยละ 20.29 ต้นเทียนทองร้อยละ 18.54 ต้นหูปลาช่อนร้อยละ 14.69 ต้นชาติดร์ร้อยละ 8.94 ต้นคายนตะกั่วร้อยละ 7.44 ต้นหลิวร้อยละ 4.96 และต้นฤๅษีผสมร้อยละ 1.49

1.2 ธุรกิจขนาดกลาง สัดส่วนรายได้จากการขายต้นผักโขม มีรายได้มากที่สุด คือ ร้อยละ 16.98 รองลงมาเป็นรายได้จากการขายต้นเทียนทองร้อยละ 14.85 ต้นหูปลาช่อนร้อยละ 12.86 ต้นแดงสิงคโปร์ร้อยละ 12.45 ต้นขาไกร้อยละ 11.52 ต้นผักเป็ดแดงร้อยละ 10.36 ต้นคายนตะกั่วร้อยละ 8.72 ต้นหัวใจม่วงร้อยละ 3.85 ต้นชาติดร์ร้อยละ 3.02 ต้นแพร์เซียงไฮ้ร้อยละ 2.81 ต้นหลิวร้อยละ 1.67 ต้นคุณนายตื่นสายร้อยละ 0.50 และต้นฤๅษีผสมร้อยละ 0.42

2. ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ

2.1 ธุรกิจขนาดเล็ก มีค่าใช้จ่ายจำนวน 87,283 บาท ต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่มากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในการผลิต จำนวน 47,519 บาท รองลงมาเป็นวัตถุดิบทางตรง จำนวน 26,803 บาท ค่าใช้จ่ายการขาย จำนวน 12,691 บาท และค่าแรงทางตรง จำนวน 990 บาท

2.2 ธุรกิจขนาดกลาง มีต้นทุนและค่าใช้จ่ายจำนวน 301,126 บาท ต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่มากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายการผลิต จำนวน 143,294 บาท รองลงมาเป็นวัตถุดิบทางตรง จำนวน 89,103 บาท ค่าใช้จ่ายการขาย จำนวน 46,482 บาท และค่าแรงทางตรง จำนวน 22,247 บาท

3. อัตรากำไรขั้นต้นของธุรกิจขนาดเล็ก

3.1 ธุรกิจขนาดเล็ก ต้นขาดค้ดและต้นฤฎีผสมมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดคือ 77.50 รอลงมาคือ ต้นเทียนทองและต้นขาไก่มีอัตรากำไรขั้นต้น 76.50 ต้นหลิวมีอัตรากำไรขั้นต้น 75.50 ต้นหูปลาช่อนมีอัตรากำไรขั้นต้น 69.00 ต้นคยตงะกั่วมีอัตรากำไรขั้นต้น 66.00 ต้นแดงสิงคโปรรมีอัตรากำไรขั้นต้น 64.00

3.2 ธุรกิจขนาดกลาง ต้นขาดค้ดและต้นฤฎีผสมมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงที่สุดคือ 74.50 รอลงมาคือ ต้นขาไก่และต้นเทียนทองมีอัตรากำไรขั้นต้น 73.50 ต้นคุณนายต้นสายและต้นหัวใจม่วงมีอัตรากำไรขั้นต้น 73.00 ต้นหลิวมีอัตรากำไรขั้นต้น 72.50 ต้นฝักเป็ดแดงมีอัตรากำไรขั้นต้น 71.50 ต้นแพรเซียงไฮ้มีอัตรากำไรขั้นต้น 71.00 ต้นฝักโชมและต้นหูปลาช่อนมีอัตรากำไรขั้นต้น 66.00 ต้นคยตงะกั่วมีอัตรากำไรขั้นต้น 63.00 ต้นแดงสิงคโปรรมีอัตรากำไรขั้นต้น 61.00

4. การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-even Analysis)

4.1 ธุรกิจขนาดเล็ก ควรเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับจำนวน 11,498 ต้น แบ่งเป็น ต้นเทียนทองจำนวน 2,720 ต้น ต้นหูปลาช่อนจำนวน 2,132 ต้น ต้นขาไก่จำนวน 855 ต้น ต้นคยตงะกั่วจำนวน 1,689 ต้น ต้นแดงสิงคโปรรมีจำนวน 1,028 ต้น ต้นฤฎีผสมจำนวน 2,333 ต้น ต้นขาดค้ด 171 ต้น ต้นต้นหลิวจำนวน 570 ต้น

4.2 ธุรกิจขนาดกลาง ควรเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับจำนวน 38,075 ต้น แบ่งเป็น ต้นขาไก่จำนวน 4,386 ต้น ต้นแพรเซียงไฮ้จำนวน 5,654 ต้น ต้นคยตงะกั่วจำนวน 4,896 ต้น ต้นฝักโชมจำนวน 1,070 ต้น ต้นหลิวจำนวน 3,944 ต้น ต้นเทียนทองจำนวน 160 ต้น ต้นฝักเป็ดแดงจำนวน 3,320 ต้น ต้นแดงสิงคโปรรมีจำนวน 6,465 ต้น ต้นหูปลาช่อนจำนวน 4,740 ต้น ต้นหัวใจม่วงจำนวน 1,466 ต้น ต้นฤฎีผสมจำนวน 1,149 ต้น ต้นขาดค้ดจำนวน 190 ต้น ต้นคุณนายต้นสาย จำนวน 635 ต้น

5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ส่วนราชการควรมีการจัดเก็บความรู้ของเกษตรกรในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของต้นไม้แต่ละชนิด

2. เกิดปัญหาทางด้านวัตถุดิบในการผลิต ซึ่งในปัจจุบันมีเกษตรกรที่เพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับเพิ่มขึ้น จึงทำให้เกิดปัญหาวัตถุดิบไม่เพียงพอและไม่สม่ำเสมอ เกษตรกรจึงควรมีการทำการเพาะพันธุ์ยอดพันธุ์ไม้เอง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหานี้

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

ศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับแบบซื้อมาขายไปและแบบเพาะพันธุ์เองเพื่อจำหน่าย



บรรณานุกรม

- ดวงสมร อรพินท์. 2552. การบัญชีการเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวพร บุศยสุนทร. 2555. การบัญชีบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : แมคกรอ-ฮิล.
- ศรีสุดา ธีระกาญจน์. 2549. การบัญชีเพื่อการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที พี เอ็น เพลส.
- สมเพียร เกษมทรัพย์. 2549. “ไม้ดอกไม้ประดับ,” สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 30. 129-161. กรุงเทพมหานคร : บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด.
- สำนักงานเกษตรอำเภอองครักษ์. “ข้อมูลพื้นฐานการเกษตร,” [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : <http://ongkharak.nakhonnayok.doae.go.th/html/ongkharak.html>. [สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2555]
- เสนาะ ดิยาว. 2547. การบัญชีบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุกฤษฏ์ พงษ์วานิชอนันต์. 2552. ต้นทุนและผลตอบแทน การผลิตอ้อยโรงงาน ตำบลอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ปีการเพาะปลูก 2550/2551. สารนิพนธ์. สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวดวงกมล เพ็ชรชะ
วันเดือนปีเกิด	4 กรกฎาคม 2531
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	46 หมู่ที่ 11 ตำบลบางปลาจูด อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก 26120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2548	มัธยมศึกษาโรงเรียนองครักษ์
พ.ศ.2552	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ประสบการณ์การทำงาน	พนักงานราชการ แผนกสวัสดิการ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พ.ศ.2553 – ปัจจุบัน)

